

EVA-Lanxmeer, een duurzaam project waarin ook aan senioren werd gedacht

Culemborg – Met een groepje Antwerpse Groenen bezochten we het project EVA-Lanxmeer in de Nederlandse provincie Gelderland. Een project waarin aan mens en natuur werd gedacht en waarin ook ouderen een plaatsje vonden.

Met name de ecologische wijk ‘Het Kwarteel’ werd duidelijk opgezet door en voor senioren.

Culemborg ligt in het land van Tiel. Ik herinner me uit mijn kinderjaren de figuur van Flipje, het fruitmanneltje, dat op de confituurpotjes stond. Tiel is dan ook te vergelijken met Sint-Truiden bij ons. Maar dit terzijde.

Op een grijze novembermorgen landden we in Culemborg. We worden er hartelijk ontvangen door Marleen Kaptein. Die werd destijds bij het project EVA-Lanxmeer betrokken om te bekijken hoe potentiële bewoners bij een nieuw, duurzaam en ecologisch woonproject konden worden betrokken. Ze leidt ons rond doorheen een werk- en woonerf dat duidelijk het najaar uitademt.

Naast het gebruik van milieuvriendelijke materialen bij de bouw van huizen en kantoren is er ook heel creatief gedacht aan open ruimten. Plekken waar kinderen veilig kunnen spelen, maar waar ook ouderen in contact kunnen blijven met de lokale leefgemeenschap.

De wijk werd gebouwd rond een waterwinningsgebied. Dit hield in dat heel veel zorg diende besteed aan de scheiding van hemel- en afvalwater. In en rond de stadsboerderij kunnen bewoners Lanxmeer aan kostende prijs biologisch gekweekte groenten betrekken. In een gemeenschappelijke boomgaard kan in het najaar ook gratis fruit worden geplukt.

‘Het Kwarteel’, waar ouderen zich samen goed voelen

Onze aandacht gaat uiteraard naar de faciliteiten voor senioren.

In 1994 zetten 30 vrienden, afkomstig uit de Christen Studentenvereniging, samen een woonproject op. Ze zijn allen 45+ en dat wordt uiteindelijk ook de minimumleeftijd om in het latere Kwarteel op een woning aanspraak te kunnen maken. Goed nabuurschap zou de basis vormen voor de leefgemeenschap die een kleine 10 jaar later vaste vorm kreeg met de eerste oplevering van flats.

Bewoners van Het Kwarteel kunnen langer zelfstandig blijven, want in groep sta je nu eenmaal sterker. De graad van privacy kunnen ze zelf bepalen. Er zijn privé- en gemeenschappelijke ruimten. Zo beschikt Het Kwarteel over een grote ‘huiskamer’ die geschikt is voor gezellige en zakelijke bijeenkomsten van enige omvang. Noem het een verlengstuk van de eigen woonruimte.

Binnen dit project kunnen de bewoners ook rekenen op wederzijdse zorg en ondersteuning.

Deskundigheid en knowhow worden bereidwillig uitgewisseld.

Het Kwartel telt enkel koopwoningen. Bij aanvang mocht een flat max. € 135.000 kosten, maar die prijs is intussen flink opgelopen. Niet enkel door de stijgende woonkosten, maar ook omdat duurzaam bouwen nu eenmaal ook duurder uitvalt. Toch bestaat er een wachtlijst voor woningen die vrijkomen.

In hoeverre zijn de oorspronkelijke verwachtingen uitgekomen?

De wijk (vlak bij het spoorstation) is centraal gelegen in Nederland. De gebouwen ogen fraai, de leefomgeving aangenaam om te verblijven. De appartementen zijn O.K., de bewoners tevreden.

Waren en zijn er dan geen minpunten?

Heel zeker. Het bijna 10 jaar durende wordingsproces botste op vele onduidelijkheden in de wetgeving inzake ruimtelijke ordening. Bij aanvang waren er communicatieproblemen met architect, projectmanager en aannemer. En het was ook lange tijd zoeken 'in het woud van de subsidieverstrekkers'... Reken daarbij het element kostprijs, dat niet enkel met de duurzaamheid, maar ook met de verscheidenheid van de appartementen te maken had, dan wordt het duidelijk dat de initiatiefnemers doorzetters waren.

Is een dergelijk initiatief ook bij ons mogelijk?

Aan de foto's van de inhuldiging, de aankleding van de appartementen en de aanleg van de tuin konden we afleiden dat Nederlanders toch makkelijker de handen in elkaar slaan om een gemeenschappelijk doel te bereiken. Het enthousiasme straalt gewoon van de gezichten. De vaderlandse leuze: 'Je maintiendrai' is in Nederland zeker nog niet zoek...

In Lanxmeer kom je nauwelijks een auto tegen. Die weten precies waar zich de hun toegewezen plaats bevindt. Fietsen geven er, net als in de rest van Nederland, de toon aan.

De lucht is er zuiver, de bewoning gezond. En het is er rustig.

Wat kan je als levensavond nog meer verlangen?

Walter Decoene